

den 19 November

1910

Till Stadsfiskal Stendahl

Jag heter Karl Albert Broberg, jag är stockholmare född, och förvägar mig högeligen öfver att kunna behandlas som lösdifvare då jag bor i den stad der jag född och skifven är. Visserligen kan jag ju icke neka till, att jag varit drucken, samt måhända i fyllan och villan stört någon med en anhängan om en allmosa, sannolikt för att betala öfverresan från Djurgården till staden, men då jag inte för $1\frac{1}{4}$ år nära nog varit i detektifven anhängen, så synes mig en varning, kunde ha varit befogad. Jag fick $1\frac{1}{4}$ år för femte resan stöld, men jag fick $2\frac{1}{2}$ år, för en förseelse som hvem som helst varit haft öfverseende med, då man tar i beräkningen, dels mit flydda lif, hvilket ju alltid måste mer eller mindre inverka på omständigheterna, dels den långa tid som förflutit sedan jag sist var straffad, och slutligen den prestelse som ju ligger så nära för dem som stå i mina omständigheter. Man har öfven latit mig förstå att hvad som synnerligen skulle medverka till att jag blifvit dömd, är detta, att jag försummat anmälningen. Jag har icke försummat den, men min uppfattning har alltid varit, att då man anmäler brott måste man ha en fast sädan, och som jag på senare tiden bodde s. k. unghälsbotell, så förstår man att det kan vara svårt nog ibland att bo på samma ställe. Min ännu förhoppning den att H:n Stadsfiskalen som känner mig, ville utverka att jag antingen finge gå in på arbets

inrättningen till vägen, eller och ta mig fri på
annat sätt som Herr Stadspiskalen finner
lämpligt. Jag har alltid haft en förhoppning att
jag skulle bli en människa igen, finns det ingen
som vill hjälpa mig att bli det, utan ha de alla
bestutat min undergång, Det hjälper inte att jag
är ärlig, jag får gå i fängelse lika väl, ja hvad
värd är, jag har mennekligt att dömma, rent af för-
lorat depra! Ty hade jag begagnat mig af alla de
tilfällen jag haft, att på annan sätt hjälpa upp min
ekonomi, da hade jag länge sedan varit fri från
kvist igen, detta har jag och flera andra klart för
sig. Därför tycker jag också att det är hårdt att
se sig så kammen för skam, Övertygad som jag
är om Stadspiskalens förmåga att kunna hjälpa
mig i denna sak, har jag tillväntat honom dessa
rader och hoppas af dem ett godt resultat.

Wärdnadsfullt

Carl Ulric Petring

Till Stadspiskalen

Herr Lars Stenbäck

Delektiva afdelningen